

מוטעבי תורת זילים

חג השבועות – גלגולי נשמות דוד המלך ובת שבע

יום חג השבועות הוא יום פטירתו של דוד המלך. הנביא מתאר כי בשעה שדוד המלך היה יושב בירושלים הוא ראה את בת שבע אשת אוריגה החתי וקרא אותה לביתו שנאמר 'וייהי לעת הערב ויקם דוד מעל משכבו ויתהלך על גג בית המלך וירא אשה רחצת מעל הגג והאשה טובת מראה מאד: וישלח דוד וידרש לאשה ויאמר הלוא זאת בת שבע בת שאליים אשת אוריגה החתי: וישלח דוד מלאכים ויקחה ויבוא אלי' (שמואל ב' יא, ב - ד) ובת שבע התעברה אז מדוד המלך. **אחר כך דוד המלך שלח בקשה ליואב שר הצבא שישלח את אוריגה בעלה אל ראש המלחמה על מנת שיהרג שנאמר 'ויקחב בספר לאמר הבן את אוריגה אל מול פני המלחמה החזקה ושבתם מאחרי ונקה ומת' (שמואל ב' יא, טו)** ואוריגה אכן נהרג במלחמה. **אחרי שנודע לדוד על מותה הוא לקח את בת שבע לאשה שנאמר 'ויאסף אל ביתו ותהי לו לאשה' (שמואל ב' יא, כז)**. ועל מעשה זה אמרו רבותינו "כל האומר דוד חטא אינו אלא טועה" (נמי שבת דף ע"א בשם ר' יונה. ועין המעשה בארכות בשמואל ב' פרק יא).

ויש להבין, איך זה שדוד המלך לא חטא בשעה שלקח את בת שבע אשתו של אוריגה החתי ואף שלח את בעלה כדי שיהרג בראש המלחמה?

הנחש הקדמון חמד את חוה וקלקל עמה לפני אדם הראשון

הקב"ה בנה את חוה מתוך הצלע של אדם הראשון כפי שנאמר 'ויפל ה' אלקים תרדמה על האדם וישן ויקח אחת מצלעתי ויסגר בשר תחתנה: ויבן ה' אלקים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם" (בראשית ב, כא - כב). ואז אדם הראשון קידש אותה עם שושבינות וחופה שהעמיד לו הקב"ה' (נחלת בנימין לר' יצחק בנימין וואלף על טעמי המצוות תחילת מצוה לה ד"ה ואף קין). **באותה שעה הס"מ 'רכב' על גבי הנחש הקדמון** (שפתי כהן על התורה פרשת חיי שרה ד"ה ויקח העבד עשרה גמלים מפרקי דרבי אליעזר, נחלת בנימין על טעמי המצוות מצוה לה ד"ה ואף קין ממנו היה, שתי ידות לר' אברהם חוקוני על התורה פרשת וישב ד"ה ובוה יובן) **אשר היה נראה כדמותו של הגמל** (בראשית רבה יט, אות א, זוהר פרשת בראשית דף ע"ב ע"ב מהמטות זוהר סימן לד', פרקי דרבי אליעזר פרק ג' י"ג הקטנה והתאהב והחבד, וספר הבהיר לר' נחוניא בן הקנה בסוף הספר אות ר' ד"ה שאלו תלמודיו, שפתי כהן על התורה פרשת חיי שרה ד"ה ויקח העבד עשרה גמלים מפרקי דרבי אליעזר) **וכשראה את חוה** (מגלה צפונות למחבר שבט מוסר חלק א פרשת כף דף לו ע"א ד"ה אמנם נראה בהיות) **שינפיה היה רב מאוד** (זוהר פרשת קדושים דף פ"ג ע"ב ד"ה ויתנין שפירו דאדם מהרעיא מהימנא) **הוא מיד חשק** (מגלה צפונות למחבר שבט מוסר חלק א פרשת כף דף לו ע"א ד"ה אמנם נראה בהיות) **להיות עמה, וביקש לעשות זאת עוד לפני שיהיה עמה אדם הראשון בעלה** (ארבע חרשים לר' יששכר בער בן ר' אלחנן רבה של קרמזר פרק כ' בסא דוד דף כה ע"ב טור ב ד"ה לין טעם לשבח).

לכן הנחש החליט להסית את חוה על ידי 'עבודה זרה' (נפי"ב יב אריה לר' יהודה אריה לייב האשקי פרשת אמור אות ד ד"ה ויצאתי כתוב" כפי שמצא מתוך כתבי האר"י ז"ל) **כאשר נתן לה עצה לאכול מעץ הדעת 'כי ידע אלקים כי ביום אכלכם ממנו ונפְקחו עיניכם והייתם פאלקים ידעי טוב ורע'** (בראשית ג, ה) (רבי"א מבעלי התוספות בפירושו על התורה פרשת בראשית בפקוק וכי עשית זאת). **והוא אכן סחטה את הענבים שבעץ** (בראשית רבה ט, ה) **ושדתה** (ניין המשומר דף י' ע"א ד"ה כלל העולה. ועיי"ש פרטים נוספים ואכמ"ל) **ומחמת היין** (זכר דודי מאמר ראשון פרק עא דף קפ"ט ע"ב ד"ה ונתכן ענין אסור) **ניתן כוח לס"מ הנחש לקלקל עמה** (שתי ידות על התורה לר' אברהם חוקוני פרשת תצוה דף סג ע"ב ד"ה והוה שאמר הכתוב), **כפי שנאמר 'הנחש השיאני ואכל'** (בראשית ג, ה) (נמי שבת דף קמו ע"א ועפ"י רש"י שם ד"ה כשבא נחש על חוה), **כאשר 'השיאני' הוא גם לשון 'נישואין'** (רש"י בנמי סוטה דף ט ע"א ד"ה הנחש הקדמון). **ובזה הוא הטיל בה 'זוהמא'** (ספר הליקוטים להר"י ז"ל פרשת שמות על הפסוק 'וירא מלאך ה' ד"ה וצריך, יזרע בך' על התורה לר' ברכיה בך פרשת בראשית ד"ה אמנם כד, 'השליה הקדוש' תורה שבכתב פרשת בחוקותי ד"ה והנה חוה חטאה) **ואחר כך כאשר היה אדם הראשון בפעם הראשונה עם חוה, התלבשה הזוהמא בזרעו של אדם הראשון** (נפי"ב מעולפת ספירים יום תשעה עשר אות כג מזוהר חדש) **ונעשה לה גוף ויצא מזה קין** (מעולפת ספירים יום תשעה עשר אות כג מזוהר חדש, 'אור החמה' על זוהר פרשת אחרי מות דף ע' ע"ב ד"ה כולא בשבע מהרמ"ק).

מטרתו של הנחש היתה שגם אדם הראשון יאכל מהעץ, ואז אדם הראשון ימות כפי שאמר לו הבורא "כי ביום אכלך ממנו מות תמות" (בראשית ג, יו) **והוא הנחש יישא את חוה אשתו** (ברכת טובי לר' משה נאל כהן תחילת פרשת חיי שרה דף יז ע"א). **וכשחווה נתנה גם לאדם הראשון לשתות** (בראשית רבה יט, ה) **מכוס התרעלה חלקם של 'החיצונים'** (ניין המשומר דף י' ע"א ד"ה כלל העולה, שתי ידות על התורה לר' אברהם חוקוני פרשת תצוה דף סג ע"ב ד"ה ועתה נבאר חטא) **הנקרא 'צד המוות'** (שתי ידות על התורה לר' אברהם חוקוני פרשת תצוה דף סג ע"ב ד"ה ועתה נבאר חטא), **אז נמשך ממנו** (שתי ידות על התורה לר' אברהם חוקוני פרשת תצוה דף סג ע"ב ד"ה ואלא היכן היה) **מוות לאדם הראשון ומיתה לכל העולם עד ביאת המשיח** (ניין המשומר לר' נתן שפירא דף י' ע"א ד"ה כלל העולה. ועיי"ש פרטים נוספים ואכמ"ל), **וכפי שאמר הקב"ה לאדם הראשון 'ונאדם אמר כי שמת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתך לאמר לא תאכל ממנו ארוחה האדמה בעבורך בעצבון לא תאכלה כל ימי חייך: וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה: בועת אפיך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת פי עפר אתה ואל עפר תשוב'** (בראשית ג, יז - יט).

חוה התגלגלה בבת שבע והנחש הקדמון התגלגל באוריגה החתי

אדם הראשון חזר והתגלגל (חסד לאברהם לר' אברהם אזולאי וקנו של החיד"א מעין רביעי עין יעקב נהר נח ד"ה דוד סוד מאמרם, 'ארץ החיים' לר' אברהם חיים הכהן על תהלים יח, ה ד"ה אפניו חבלי מות, 'מדבר קדמות לחיד"א מערכת ב אות יח ערך בת שבע) **בדוד המלך עליו השלום** ('אור החמה' על זוהר פרשת וישלח דף קסח ע"א ד"ה יבר אדם קדמא מהר"א, ספר 'הפליאה' לר' אביגדור קרא מפרא דף ס' ע"ב טור א, 'חסד לאברהם' לר' אברהם אזולאי וקנו של החיד"א מעין רביעי עין יעקב נהר נח ד"ה דוד סוד מאמרם, 'יוסף תהילות' לחיד"א מזומר קיח ד"ה עודתך משפטך) **ובא לתקן את גלגולו באדם הראשון** (עץ הדעת טובי לר' חיים ויטאל מתוך כתב יד כפי שהודפס בשנת תשס"ח בבאירור על התהלים לט, יג ד"ה שמעה תפילתי, 'אור החמה' על זוהר פרשת וישלח דף קסח ע"א ד"ה יבר אדם קדמא מהר"א, ספר 'הפליאה' לר' אביגדור קרא מפרא דף ס' ע"ב טור א, 'אגרא דכלה' למהרצ"א מדינב פרשת ויצא על הפסוק 'ויולך ראובן בימי קציר'). **לכן דוד המלך נקרא "אדמוני עם יפה עינים וטוב ראי"** (שמואל א' טו, יב), **כי "אדמוני" רומז שהוא גלגול אדם הראשון** ('אדרת אליהו לחבר הן איש חי סוף פרשת בחוקותי ד"ה ואפשר לרמזו) **אשר נוצר מן האדמה** (בן יהודעי' למחבר הן איש ח"י מסכת ראש השנה דף טו ע"א ד"ה והוא אדמוני עם יפה עינים) **ובא לתקנו** ('אדרת אליהו' למחבר הן איש ח"י סוף פרשת בחוקותי ד"ה ואפשר לרמזו). **ועוד נאמר על דוד המלך "יפה עינים וטוב ראי" לפי שהיה גלגול אדם הראשון המצוין ביפוי הדרו יותר מכל בני דורו** ('אניך יפה' לר' חזקוני פאלאי בנו של ר' חיים פאלאי פרשת בהעלותך דף פ"ג ע"א אות ג ד"ה אמנם, נפי"ב 'שליה הקדוש' תורה שבכתב פרשת תולדות אות כה ד"ה הרי כי יעקב תקן האדמוני).

חוה חזרה והתגלגלה בבת שבע (ספר הגלגולים להר"י ז"ל פרק ששים ושנים ד"ה ולעדין שז"ש שבמיא זוהר, 'ארץ החיים' לר' אברהם חיים הכהן על תהלים יח, ה ד"ה אפניו חבלי מות, 'מדרש אליהו' לר' אליהו הכהן מחבר 'שבט מוסר' דרוש ב ד"ה ונתורר לענינו בשם חכמי האמת, 'מדבר קדמות' לחיד"א מערכת ב אות יח ערך בת שבע, 'תורת חיים' על הש"ס לר' אברהם חיים שור על גמי סנהדרין דף קז ע"א ד"ה 'ראוייה היתה בת שבע והביא כן מדעתו, 'חומת אנך' על התהלים לחיד"א מזומר ו ד"ה ועל דרך שפירש רבינו האר"י ז"ל, 'בן יהודעי' לר' חיים חסיד מחבר ספר 'איש ח"י בנמי סנהדרין דף קז ע"ב ד"ה עכשיו יאמר) **ונרמז בשמה 'בת שבע' שבגמטריא קטנה עם הכולל זה יוצא גמטריא קטנה של 'חוה'** (ספר 'הפליאה' לר' אביגדור קרא מפרא דף ס' ע"ב טור א, יב אריה לר' יהודה אריה לייב האשקי פרשת אמור אות ד ד"ה ויצאתי כתוב" כפי שמצא מתוך כתבי האר"י

וכן אמרו רבותינו "ראויה היתה לדוד בת שבע בת אליעם אלא שאכלה פגה" (ראה גמ' סנהדרין דף קז ע"א מתנא דבי רבי ישמעאל), וכוונתם לומר שזיווגם הראשון של אדם וחווה בששת ימי בראשית היה ראוי להתקיים, אלא "שאכלה פגה" כלומר שהאכילה חוה את אדם הראשון יין, שהרי האילן שהאכילה חוה את אדם הראשון "גפן היה" (ראה גמ' ברכות דף מ"ב ע"ב בס"ר מאי) הרמוז באותיות התיבה 'פגה'. וזה גרס שהם היו צריכים שוב להתגלגל ושבת שבע תימסר תחילה בידי אדם אחר (מגלה עמוקות לר' נתן שפירא פרשת משפטים ד"ה מאמר ר"ח ב"ר יוסף עירוב), וכאשר ישבו וייפגשו דוד ובת שבע הם יביאו לתיקון עוון עץ הדעת של אדם וחווה (ענין כל חי לר' חיים פאלאג'י על גמ' סנהדרין דף קז ע"א ד"ה ראויה היתה עפ"י המקובלים). ולגלגול הזה רמז אדם הראשון שנבואה כאשר הקב"ה הביא את חוה לפניו ואמר "ויאמר האדם זאת הפעם עץ מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת" (בראשית ב, כב), "זאת הפעם עץ מעצמי ובשר מבשרי" – רוצה לומר שדווקא בפעם הזאת חוה אשתו נוצרה מגופו 'עצם מעצמו ובשר מבשרו' אך בפעם הבאה שהם יחזרו בגלגול דוד המלך ובת שבע, אז היא כבר לא תהיה עצם מעצמו ובשר מבשרו אלא חוץ לגופו (יתורת חיים לר' אברהם חיים שור על גמ' סנהדרין דף קז ע"א ד"ה ראויה היתה בת שבע).

דוד המלך אמר על בת שבע אשתו "כי אני לצלע נכון" (תהלים לח, יח) (גמ' סנהדרין דף קז ע"א בשם רבא) **וכוונתו לקרוא לה בשם "צלע" על שבגלגול קודם של חוה היא נבראה מן הצלע שנאמר "וינפל ה' אלקים על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה: ויגן ה' אלקים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבנה את האדם"** (בראשית ב, כא – כב) (יתורת חיים לר' אברהם חיים שור על גמ' סנהדרין דף קז ע"א ד"ה ראויה היתה בת שבע, יזרע שמשון פרשת בראשית דף ג ע"ב ד"ה מדרש בשם ספר הפליאה, יארץ החיים על התהלים לח פסוק יואני לצלע נכון, יראש דוד' להחיד"א פרשת אחרי מות קדושים דף פ ע"א ד"ה ומעתה נבא להבין). והיו דבריו מכוונים דווקא לחוה כי אין עוד שום אשה בעולם שנבראה מן הצלע חוץ ממנה (יתורת חיים לר' אברהם חיים שור על גמ' סנהדרין דף קז ע"א ד"ה ראויה היתה בת שבע). ועוד נאמר שם "וינפל ה' אלקים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה" (בראשית ב, כא), כאשר התיבות "אחת מצלעתיו" עם הכולל יוצא בגמטריא התיבות 'ראויה היא בת שבע לדוד', ללמד שכבר מששת ימי בראשית היא ראויה לו. וזה כוונת דוד המלך בפסוק "כי אני לצלע נכון" (תהלים לח, יח) "כי אני" אדם הראשון "לצלע" חוה "נכון" מאז ומקדם (יחמת אנ"י להחיד"א על התהלים מזמור לח, יח ד"ה יכי אני לצלע נכון ועל פי תיקון מתבקש בגמטריא כנל"ד עיי"ש).

ועל כך שבת שבע באה לדוד בדרך לא פשוטה כשאר הזיווגים בעולם אלא במכאוב היה דוד מצטער ואומר "כי אני לצלע נכון ומכאובי נגדי תמיד" (תהלים לח, יח) (יזרע שמשון פרשת בראשית דף ג ע"ב ד"ה מדרש בשם ספר הפליאה). וכן אמר דוד המלך "בחנת לבִי פקדת לילה צרפתי בל תמצא זמתי בל יעבר פי: לפעולות אדם בדבר שפתי אֲנִי שְׁמֵרְתִי אֲרָחוֹת פְּרִיץ: תַּמָּךְ אֲשֶׁרִי בְּמַעְגְלוֹתֶיךָ בַּל נְמוּטוֹ פְּעַמִּי" (תהלים יז, ג – ה), "בחנת לבִי" שאין בי כל עוון בענין בת שבע, שהרי היא ראויה לי מששת ימי בראשית כי היא היתה חוה ואני אדם הראשון ואוריה הוא הנחש שחווה נמסרה כעת בידו כפיקדון, ולא נגע בה כתיקון לגלגול הקודם. ואני כעת לקחתי את בת שבע בגלגול זה, כי בימי בראשית "לפעולות אדם" הראשון "בדבר שפתיך" שציוית לא לאכול מעץ הדעת, ובא הנחש ופיתה את חוה והטיל בה זיהומא, והוצרך הדבר עכשיו לבוא ולתקן. לכן "אני שְׁמֵרְתִי אֲרָחוֹת פְּרִיץ" שהוא הנחש כדי שלא יעשה פריצות פעם נוספת, ולקחתי כעת את שלי מידו על כן "תַּמָּךְ אֲשֶׁרִי בְּמַעְגְלוֹתֶיךָ" שאני לא יהיה מט מן הדרך (חווה דוד' על התהלים לר' דוד חוץ מזמור ד"ה יח או אפשר בחנת לב).
דוד המלך ידע כי אוריה הוא גלגול הנחש הקדמון והשיב לו גמולו בראשו

דוד המלך ידע כי אוריה הוא גלגול הנחש הקדמון והשיב לו גמולו בראשו

וכשראה דוד המלך את אוריה החתי הכירו שהוא הנחש אשר פיתה את חוה אשתו (ספר 'הפליאה' לר' אביגדור קרא מפראג דף ס ע"ב טור א, 'לעקב אבוחצירא פרשת ויחי דף כ ע"א טור ב ד"ה יהודה אתה יודוך' מדרש תלפיות בשם 'פליאה', ילקוט חדשי בסופו בחלק 'שכחת הלקטי' ערך דוד אות כא) **לכן לקח את בת שבע אשתו של אוריה ותיקן בזה את מה שחטא הנחש כלפיו** (יארבע תרשים פרק יב כסא דוד דף כה ע"ב ד"ה טור ב ד"ה וליתן טעם לשבח עפ"י הרמ"ע מפאנו). והיה בזה מדה כנגד מדה, כי הנחש הקדמון קלקל עם חוה בגלגול הקודם ולקח את בתולה לפני אדם הראשון, לכן עתה בא דוד המלך שהיה גלגול אדם הראשון ונטל מידי אוריה גלגול הנחש את בתולה של בת שבע אשתו שהיא גלגול חוה (יארבע תרשים לר' ישכר בער בר ר' אהלון רבה של קרמוזר פרק ג כסא דוד דף ט ע"ב ד"ה ואף שיש לומר כילך אחר הרובא). כלומר הנחש היה עם חוה בפעם הראשונה עוד לפני אדם הראשון בעלה, לכן בא דוד שהיה גלגול אדם הראשון ומדה כנגד מדה היה ראשונה עם בת שבע גלגול חוה עוד לפני שהיה עמה בעלה אוריה שהוא גלגול הנחש (יארבע תרשים פרק יא כסא דוד דף כד ע"ב ד"ה טור א ד"ה ולתוך זאת לב אומר לי, יארבע תרשים פרק יב כסא דוד דף כה ע"ב ד"ה טור ב ד"ה וליתן טעם לשבח).

דוד המלך ידע שאוריה הוא גלגול של הנחש, ומה שפיתה אז את אדם הראשון וחווה (ספר 'הפליאה' לר' אביגדור קרא מפראג דף ס ע"ב טור א, 'לב אריה' לר' יהודה אריה לייב האשקי פרשת אמור אות ד ד"ה ומצאתי כתוב) **ואמר "כי ידע אלקים כי ביום אכלכם ממנו ונפיקו עיניכם והייתם פאלקים ידעי טוב ורע"** (בראשית ג, ה) (רבי'א מבעלי התוספות על פרשת בראשית בפסוק יכי עשית זאת) **היה לו דין של 'מסית' לעבודה זרה ולכן דינו כעת מיתה** (ספר 'הפליאה' לר' אביגדור קרא מפראג דף ס ע"ב טור א, 'לב אריה' לר' יהודה אריה לייב האשקי פרשת אמור אות ד ד"ה ומצאתי כתוב) (ומשום כך דוד ציוה להניח את אוריה בראש המלחמה שיהרג שנאמר "ויכתב בספר לאמר הבו את אוריה אל מול פני המלחמה החזקה ושבתי מאחרי ונכה ונת" (שמואל ב' יא, טו) **וכן יבוא על עונשו בגלגול הנחש הקדמון** (מגיד מישרים למלאך המגיד של ר' יוסף קארו בפרשת מקץ מהדורא בתרא אור לשבת ב' לטבת ד"ה ומאי דפקיד לשואה לאוריה) **ועוד היה חובה על דוד המלך להרוג את הנחש שדבק באשתו חוה בגלגול קודם, כדי שתוכל בת שבע בגלגול זה להידבק בו בקדושה כראוי** (מחשוף הלבו לר' יעקב אבוחצירא פרשת ויחי דף כ ע"א טור ב ד"ה יהודה אתה יודוך' מדרש תלפיות בשם 'הפליאה'). ואז בימי אוריה החתי התקיים מה שגזר ה' יתברך על הנחש הקדמון "הוא יִשְׁפֹּךְ רָאשׁוֹ" (בראשית ג, טו) **כאשר דוד שם אותו בראש המלחמה אל מול פני המלחמה החזקה וכששבו ישראל מאחוריו הכו אותו בני עמון והוא מת** (ספר הגלגולים להארי"ל פרק ששים ושנים ד"ה יונה מצאתי בספרי, וראה שם שגזירת "ראתה תשוננו עקבי" של הנחש, שנארה אצל יעקב ונרשע עד קץ הגאולה).

ואף שדוד המלך רצה מיד להרוג את אוריה הנחש בידיים כי אין מחפשים זכות אחרי מי שמסית לעבודה זרה (ראה גמ' סנהדרין דף קט ע"א) **הוא לא עשה כן פן יחשדו אותו, כי יבקשו ממנו אות שהוא אכן הנחש הקדמוני. לכן בא עליו בעקיפין ושלה אותו לראש המלחמה וכך הרגו** (ספר 'הפליאה' לר' אביגדור קרא מפראג דף ס ע"ב טור א, 'פלה הרמיון' לר' בצלאל הדרשן אופן שלשה עשר ד"ה ובעל שכחת הלקטי מ'שכחת הלקטי' בשם 'הפליאה' וספר 'הקנה', 'לב אריה' לר' יהודה אריה האשקי פרשת אמור אות ד ד"ה ומצאתי כתוב) כפי שמצא מתוך כתבי הארי"ל ז"ל, ילקוט חדשי בסופו בחלק 'שכחת הלקטי' ערך דוד אות כא). **וברוך א-ל עליון אשר לו נתכנו עלילות וידוע האמת שהוא התחייב הריגה ונהרג** (ספר הפליאה לר' אביגדור קרא מפראג דף ס ע"ב טור א, ילקוט חדשי בסופו בחלק 'שכחת הלקטי' ערך דוד אות כא). והיה בזה גם מדה כנגד מדה, שכשם שהנחש מנע מאדם הראשון את חוה בעקיפין ואף גרם לו מיתה כפי שהתקלל אדם הראשון "בזעזע אפיך תאכל לָחֶם עַד שׁוֹבֵב אֶל הָאָדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לָקַחְתָּ כִּי עָפָר אֶתָּה וְאֶל עָפָר תָּשׁוּב" (בראשית ג, יז – טו), וכמו כן דוד המלך גלגול נשמתו של אדם הראשון בא על אוריה גלגול הנחש בדרך עקיפין והביא למותו (יארבע תרשים פרק יב כסא דוד דף כה ע"ב ד"ה טור א ד"ה יואכי בהא פליגי).

דוד המלך לקח את בת שבע כדין ולכן העמיד ממנה את כל מלכות בית דוד

בת שבע היתה בוודאי אשתו ובת זוגו של דוד המלך כי היתה מזומנת לו מיום שנברא העולם (וזהר סבא דמשפטים דף קז ע"א ד"ה ואי תימא) **שהרי דוד היה גלגול אדם הראשון ובת שבע גלגול חוה** (ניצוצי אורות' להחיד"א על זוהר פרשת משפטים דף קז ע"א אות א) **וכן העיד עליהם הכתוב שהיא אשתו "וינחם דוד את בת שבע אשתו"** (שמואל ב' יב, כד) **ללמד שדוד לא חטא בבת שבע** (וזהר סבא דמשפטים דף קז ע"א ד"ה ואי תימא הא). **וכן אמרו רבותינו "כל האומר דוד חטא אינו אלא טועה"** (גמ' שבת דף נו ע"ב בס"ר יונתן) **כי דוד המלך שידע את סוד גלגולו וגלגולי בת שבע ואוריה החתי עשה הכל כדין** (מחשוף הלבו לר' יעקב אבוחצירא פרשת ויחי) **ולא יצרו חלילה תקפו אותו, שהרי**

כבר ביטל את היצר הרע מלבו ונעשה חלול ממנו כפי שאמר על עצמו "כִּי עֵינִי וְאָפְיוֹן אֶנְכִי וְלִבִּי חָלַל בְּקֶרְבִּי" (תהלים קט, כב) (וזהר סבא דמשפטים דף קו ע"ב ד"ה תנין לאו דוד). **ועוד אם חלילה היה דָּבַר איסור כלשהו של עוון אשת איש וכדומה במעשיו של דוד המלך עם בת שבע הרי שלא היה מותר לו להינשא לה אפילו אחרי מותו של אוריה** (עפ"י יבן יהודעי' למחבר היבן איש חי' על גמי' שבת דף ק ע"א ד"ה שמחל לו על אותו עוון), **והקב"ה גם לא היה משאיר אותה בידו** (וזהר סבא דמשפטים דף קו ע"א ד"ה ואי תימא).

דוד המלך לא פרש מבת שבע אשתו לאחר המעשה כי היא היתה שלו מיום שנברא העולם ואת שלו לקח (וזהר פרשת אחרי מות דף ע"ב ע"ב ד"ה אמר רבי יוסי תניין). והעדויות לכך כי על אף שהיו לדוד כמה בנים מנשים רבות, הרי שלא עלה למלוך אחריו על ישראל אלא בנו שלמה הבא מבת שבע לפי שהיא היתה ממש בת זוגו. **ואם דוד היה נושא אותה בעבירה כלשהי והיא לא היתה בת זוגו, הרי שלא היה הדין נותן שימלוך שלמה אחריו** (ספר 'הפליאה' לר' אביגדור קרא מפרא דף ס ע"ב טור א). **ולא עוד אלא כל זרע המלוכה של מלכי בית דוד עד מלך המשיח הכל השתלשל ומשתלשל מבת שבע יחד עם דָּוִד שהמלוכה ניתנה לו ולזרעו עד עולם וכפי שנאמר "לא יסור שבט מיהודה ומחַקק מִבְּיַן רַגְלָיו עַד יָבֵא שִׁילָה" (בראשית מט, ז) כאשר "שִׁילָה" רומז למשיח (ראש דוד) להחיד"א פרשת ויחי דף מ ע"ב ד"ה יהודה אתה). **ובנם הראשון של דוד ובת שבע שבו התעברה בת שבע כאשר לקח אותה דוד בתחילה שעליו נאמר "וַיִּשְׁלַח דָּוִד וַיֵּאסְפָה אֶל בֵּיתוֹ וְתָהִי לוֹ לְאִשָּׁה וְתֵלֶד לוֹ בָּן" (שמואל ב' יא, כז) כבר היה צריך להיות מלך המשיח (מדרש אליהו' לר' אליהו הכהן מחבר 'שבט מוסר' דרוש ב' ד"ה ונחזור לענינו) כי היתה בו נשמת המשיח, אלא שעדיין לא הגיע הקץ ולכן הוא לא התקיים (דברי סופרים' לר' צדוק הכהן מלובלין דף ק ע"א אות כח) **(ולא האריך ימים כפי שנאמר "וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי וַיָּמָת הַיְלָד" (שמואל ב' יב, יח) (מדרש אליהו' לר' אליהו הכהן מחבר 'שבט מוסר' דרוש ב' ד"ה ונחזור לענינו)).******

דוד המלך לא חטא משום שבת שבע היתה שלו ואוריה לא נגע בה ואף נתן לה גט לפני שיצא למלחמה (ראה גמי' שבת דף טו ע"א בשם ר' יונתן שכל היוצאים למלחמה בזמן דוד נתנו יגוטי) **'על תנאי' שיתקיים למפרע אם לא יחזור עד זמן שקבע, וכיון שאוריה לא חזר הרי שהיתה מגורשת** (מקדש מלך' לר' שלום בוגלו על זוהר פרשת אחרי מות דף ע"ב ע"ב ד"ה ומיש' אוריה יהיב) **ולא היתה אשת איש** (דברים אחרים' להחיד"א דרוש ה' שבת תשובה דף ק ע"א ד"ה ועפ"י זה). וכפי צדקותו של דוד גם בזה השכינה לא עזבה אותו שנאמר **"וַיְהִי דָוִד לְכֹל דָּרָךְ מְשָׁכֵל וְהוּא עֵמוֹ" (שמואל א' יח, יד) (עפ"י גמי' שבת דף טו ע"א בשם ר' יונתן) ואף זכה אחרי פטירתו להיות רגל רביעית במרכבה הקדושה העליונה (ארבע חרשים' פרק א כסא דוד דף ה ע"א טור א). אך המעשה של דוד ובת שבע היה נחשב דבר זר בעיני המון העם שלא ידעו את אמיתות העניין (מראית העין' להחיד"א על גמי' שבת דף טו ע"א ד"ה אמר ר' שמואל) **והם חשדו את דוד** (דברים אחרים' דרוש ה' שבת תשובה דף ק ע"א סוף ד"ה ועפ"י זה). **לכן לפי גודל נשמתו של דוד המלך היה הדבר נחשב לו לפגם 'מראית העין' ומשום כך דוד קיבל על עצמו ייסורים וסיגופים לכפרה** (מראית העין' בגמי' שבת דף טו ע"א ד"ה אמר ר' שמואל ועיניו עמד עווד דברים נפלאים). אך לאמיתו של דבר לא היה יצר הרע בלבו של דוד ולא היה ראוי לו אותו מעשה אלא כל זה נעשה להורות תשובה לאחרים (גמי' עבודה זרה דף ד ע"ב - ה ע"א) **כדי שיסברו המון העם שדוד חטא ושב בתשובה** (דברים אחרים' להחיד"א דרוש כז שבת תשובה דף ק ע"א סוף ד"ה ועפ"י זה) **ויאמרו "אם דוד חטא ונמחל לו בתשובה כל שכן שאר בני האדם"** (וזהר סבא דמשפטים דף קו ע"ב ד"ה תנין לאו דוד).**

דוד המלך קיבל על עצמו יסורים לתקן את מיתת אוריה בחרב בני עמון

אמנם היתה טעות לדוד המלך (מגיד מישרים' למלאך המגיד ר' יוסף קארו פרשת מקץ מהדורא בתרא אור לשבת ב' לטבת ד"ה ומאי דפקיד לשואה) **כאשר 'דחק את השעה'** (וזהר פרשת אחרי מות דף ט ע"ב ד"ה דגתי אודמנת הות) **ושלח את אוריה למות דווקא בחרב בני עמון** (מגיד מישרים' פרשת מקץ מהדורא בתרא אור לשבת ב' לטבת ד"ה ומאי דפקיד לשואה). לפי שדוד היה יכול להורגו בדרך אחרת ולהיתלות בכך שמרד בו והתחייב מיתה כאשר קרא ליואב בשם 'אֶדְנִי' למרות שהוא המלך, כפי שאמר אוריה לדוד **"וְאֶדְנִי יוֹאֵב וְעַבְדִּי אֶדְנִי עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה חָנִים" (שמואל ב' יא, יא) (וזהר סבא דמשפטים דף קו ע"א ד"ה ומה היא חובה) או שדוד היה יכול להמתין עד שאוריה ימות מאליו או יַרְדָּ מעצמו במלחמה וְיִסְּפָה (ארבע חרשים' פרק ח כסא דוד דף ה ע"א טור א). אך המעשה של דוד ובת שבע היה נחשב דבר זר בעיני המון העם שלא ידעו את אמיתות העניין (מראית העין' להחיד"א על גמי' שבת דף טו ע"א ד"ה אמר ר' שמואל) **והם חשדו את דוד** (דברים אחרים' דרוש ה' שבת תשובה דף ק ע"א סוף ד"ה ועפ"י זה). **לכן לפי גודל נשמתו של דוד המלך היה הדבר נחשב לו לפגם 'מראית העין' ומשום כך דוד קיבל על עצמו ייסורים וסיגופים לכפרה** (מראית העין' בגמי' שבת דף טו ע"א ד"ה אמר ר' שמואל ועיניו עמד עווד דברים נפלאים). אך לאמיתו של דבר לא היה יצר הרע בלבו של דוד ולא היה ראוי לו אותו מעשה אלא כל זה נעשה להורות תשובה לאחרים (גמי' עבודה זרה דף ד ע"ב - ה ע"א) **כדי שיסברו המון העם שדוד חטא ושב בתשובה** (דברים אחרים' להחיד"א דרוש כז שבת תשובה דף ק ע"א סוף ד"ה ועפ"י זה) **ויאמרו "אם דוד חטא ונמחל לו בתשובה כל שכן שאר בני האדם"** (וזהר סבא דמשפטים דף קו ע"ב ד"ה תנין לאו דוד).**

אף שאוריה החתי היה גלגול הנחש הקדמון וכן היה שייך לחרבם של בני עמון, אך דוד סוף הרי גופו היה ישראלי ולכן לא היה ראוי להורגו בחרב שחוקה עליה עבודה זרה (מחשוף הלבו' לר' יעקב אבוחצירא דף ק ע"א טור ב' ד"ה יהודה אתה יודוך). **לכן נתן הנביא כפל את לשונו בתוכחה לדוד ואמר "מִדּוּעַ בְּצִיַּת אֶת דָּבָר הַיָּעֲשׂוֹת הָרָע בְּעֵינֵי אֶת אֹרֵיחַ הַחַתִּי הַפִּיֵת בַּחֲרֵב וְאֶת אִשְׁתּוֹ לְקַחְתָּ לְךָ לְאִשָּׁה וְאַתּוֹ הֲרַגְתָּ בַּחֲרֵב בְּנֵי עַמּוֹן" (שמואל ב' יב, ט) (ולב אריה' פרשת אמור אות א ד"ה והנה נבוא לכיאור), וכשהגביר את חרב בני עמון על מחנה ישראל גרם לבני עמון לומר "ידינו רמה!" (מנאמר חקור דין' להרמ"ע מפאנו חלק א פרק יג). **וכך נמצא שלא היה לדוד שום חטא במעשה בת שבע, אלא רק מה שהרג את אוריה בחרב בני עמון** (מקדש מלך' לר' שלום בוגלו על זוהר פרשת אחרי מות דף ט ע"א ד"ה ונחזור לעבודה זרה (זרע שמשוני' על התורה לר' שמשוני נחמני פרשת אחרי מות דף ק ע"א טור ב' ד"ה ובד"ו יבואר הפסוק). **ולכן אמרו רבותינו שהם התבוננו במעשיו של דוד עם בת שבע ולא מצאו בו שום חטא אלא מה שהרג את אוריה** (ראה גמי' שבת דף טו ע"א ד"ה בשם ר' יוסף קארו פרשת אמור אות א ד"ה ומה היא חובה) **כי דוד היה זכאי בכל דבר הן בהריגת אוריה והן בלקיחת בת שבע, שבאמת יפה עשה לפי סוד גלגולם** (ולב אריה' פרשת אמור אות א ד"ה ושמעתו מפי הרב' בשם הרב צבי הירש אביד' לבנו).**

דוד המלך נענש על טעות הריגת אוריה בחרב הטמאה של בני עמון (הרמ"ד וואלי תלמיד חבר להרמ"ל שמואל ב' פרק יא על הפסוק ויצא בערב לשכב', מדרש האיתמרי' לר' אליהו הכהן מחבר 'שבט מוסר' דרוש ה' לטבת ד"ה י"ל שדוד נענש על שהרג) **כפי שנאמר לו על ידי הנביא בשם ה' "וַעֲתָה לֹא תָסוּר חַרְבְּ מִבְּיַתְךָ עַד עוֹלָם" (שמואל ב' יב, יג) (ארבע חרשים' פרק ח כסא דוד דף ק ע"ב טור ב ד"ה ועיני' גרמת שאוריה) ועוד הוא נענש על כך שידחה ממלכותו כפי שנאמר "כֹּה אָמַר ה' הַגְּנִי מִקִּיָּם עֲלֶיךָ רָעָה מִבְּיַתְךָ" (שמואל ב' יב, יג) (רא' הראשית חכמה' שער הקדושה פרק י ד"ה במעלת השומר הברית) ודוד אודה מיד ולא בוש לומר חטאתי שנאמר **"וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל יְהוָה חַטָּאתִי לֵה" (שמואל ב' יב, יג) (ארבע חרשים' פרק ח כסא דוד דף ק ע"ב טור ב ד"ה ועיני' גרמת שאוריה). ומה שאמר "חַטָּאתִי לֵה" כוונתו דווקא לחטא כלפי ה' על הריגת אוריה בחרב הטמאה של בני עמון, אך לא על עצם הריגת אוריה שהיה חייב מיתה או על לקיחת בת שבע שהיתה ראוייה לו** (עפ"י זוהר סבא דמשפטים דף ק ע"א ד"ה ואי תימא אוריה, הרמ"ד וואלי שמואל ב' פרק יא על הפסוק יכי אתה עשית בבתר'). **ודוד המלך הוסיף וקיבל על עצמו עוד סיגופים ויסורים בתעניות כפי שאמר "בִּרְפִי כָשְׁלוּ מֵצוֹם" (תהלים קט, כד) לתיקון מה שחטא בהריגת אוריה בחרב בני עמון (ראשית חכמה' שער הקדושה פרק י ד"ה במעלת שומר הברית) עד שנתקן לו. ה' יראנו נפלאות מתורתו, אמן.****

<p>העלון גם לעלוני נשות: אליתרן בן גיטל ז"ל ת.ג.צ.ה.</p> <p>העלון גם לעלוני נשות: מאיר בן משה ז"ל, וינה בן שמואל ז"ל, באריה בן יהודה ז"ל, ליוב ז"ל, מרים ז"ל, שמואל ז"ל ת.ג.צ.ה.</p> <p>העלון גם לעלוני נשות: מאיר בן משה ז"ל, וינה בן שמואל ז"ל, באריה בן יהודה ז"ל, ליוב ז"ל, מרים ז"ל, שמואל ז"ל ת.ג.צ.ה.</p> <p>העלון גם לעלוני נשות: מאיר בן משה ז"ל, וינה בן שמואל ז"ל, באריה בן יהודה ז"ל, ליוב ז"ל, מרים ז"ל, שמואל ז"ל ת.ג.צ.ה.</p>	<p>העלון גם ליטאה שלימה של: דוד בן פרחיה ז"ל שה יחברך שיעלה לו רפואה שלימה בכל רמתי אבריו וששית בדיו, וחזור בריא ושלם לאיתנו!</p> <p>העלון גם ליטאה שלימה של: טליה אשתו בת אלינור ז"ל (לבית משפחת חזקיהו) שירה בת אילנה ז"ל זכות הלימוד יעמוד לזן לרפואה</p> <p>העלון גם ליטאה שלימה של: רפאל משה בן רבקה ז"ל בכל רמתי אבריו וששית גידיו, ויחזק לכריתת איתנה לאור עינים!</p>	<p>בבקשה להתפלל עבור האשה הכשרה המחכה כמה שנים לפני בן: יוכבד חיה בת תמר ז"ל שכות זכיות הרבים בחפצת העלון יעמוד לה, והי יחברך זוכה אותה בחרוני תקון ושלם, ותשמח האשה בכפר בטנה אשר ייוולד לה בקרוב, אמין!</p> <p>העלון גם ליטאה שלימה של: מרים ז"ל תנה במלון ז"ל</p> <p>העלון גם ליטאה שלימה של: מנחם צבי ז"ל ת.ג.צ.ה.</p>	<p>העלון גם ליטאה שלימה של: מנחם צבי ז"ל ת.ג.צ.ה.</p> <p>העלון גם ליטאה שלימה של: מנחם צבי ז"ל ת.ג.צ.ה.</p> <p>העלון גם ליטאה שלימה של: מנחם צבי ז"ל ת.ג.צ.ה.</p> <p>העלון גם ליטאה שלימה של: מנחם צבי ז"ל ת.ג.צ.ה.</p>
--	---	--	---

להפצה ותרוגות עבור ההדפסה:
052-7475933
alon.torat.haim@gmail.com